Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 195 (2197) ♦ Середа, 20 жовтня 1999 року ♦ Ціна договірна

20 жовтня

✔ 1707 р. Участь українських козаків і селян в антифеодальному повстанні під проводом Кіндрата Булавіна на Дону.

✔ 1708 р. Перехід І. Мазепи з 5-тисячним козацьким військом на бік шведів.

✔ 1923 р. У Києві вийшов друком перший номер літературно-мистецького часопису «Барикади театру».

✔ 1924 р. У Харкові відкрито першу в Україні радіостанцію.

Хто відповість за провал

Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 19 жовтня

Повний провал з усіх бюджетних показників. Саме так охарактеризував звіт уряду з виконання державного бюджету за 1998 рік у своєму виступі голова Рахункової палати Валентин Симоненко. Понад те, він поставив запитання: коли ж нарешті настане відповідальність за провали в економічній політиці? Адже, за його словами, уряд допустив мільярдні збитки. Водночас Валентин Симоненко спростовував думку Ігоря Мітюкова про те, що, попри несприятливі обставини, Кабінету Міністрів вдалося у майже повному обсязі виконати показники державного кошторису за 1998 рік.

(Закінчення на 2-й стор.).

Зрив виборів можливий

Такий висновок зробив на прес-конференції голова Комітету виборців України Ігор Попов. На його думку, будь-який із штабів під час підбиття підсумків голосування, побачивши, що ситуація складається не на користь його кандидата, може оголосити «епідемію» для всіх своїх представників у дільничкомах, які, «вийшовши покурити», більше не повернуться. Найбільш зацікавленими у зриві виборів будуть ті кандидати, які посядуть 3—4-те місця. Вони доводитимуть, що їх обдурили.

Висловлювалася також думка про те, що не всі виборчі комісії знайомі з поправками до закону про вибори Президента і в подальшому це може бути використано для заяв про недійсність виборів.

Комітет виборців за власний рахунок має намір випустити текст цих поправок до закону й розіслати до всіх дільничкомів.

На президентських виборах від КВУ працюватиме близько 15 тис. спостерігачів.

! У номер

Керівники РЄ побували в ролі опонентів Кучми

Зустріч у Верховній Раді була найдовшою під час візиту до Києва діючого голови Комітету міністрів Ради Європи Халдора Асгрімссона та генерального секретаря РЄ Вальтера Швіммера. У парламенті вони зустрілися з деякими кандидатами у Президенти України — Олександром Морозом, Євгеном Марчуком, Володимиром Олійником та Віталієм Кононовим, а також із представниками парламентських фракцій. Після того, як завершили свої виступи всі присутні на зустрічі кандидати й народні депутати, член української делегації у ПАРЄ Сергій Головатий пожартував: «Ми розуміємо, що майже дві години однобічного спілкування з нами вас втомили. Українська сторона вчинила фактично так, як чинить Леонід Кучма з іншими кандидатами на нашому телебаченні».

(Закінчення на 4-й стор.).

Ампутація «надлишків» військового бюджету — сокирою і без наркозу

Це тільки у казках тямущий солдат може прогодуватися супом із сокири та сам-один перехитрити армію противника. В житті, на жаль, для оборонних потреб держави необхідні (в контексті проекту бюджету на 2000 рік) воістину казкові суми. Міністр оборони України генерал армії Олександр Кузьмук переконаний, що в світі немає жодного нормального військового міністра, якого влаштовував би бюджет його відомства. Генерал Кузьмук — не виняток.

(Закінчення на 6-й стор.).

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

Врожай-99

Так гірко ще не було ніколи

Спеціалісти Вінницького облуправління сільського господарства і продовольства прийняли рішення про списання великої площі цукрових буряків. На восьми тисячах гектарів (це стільки, скільки у найбільшому бурякосійному Ямпільському районі) корені вже не копатимуть: вони пошкоджені гниллю і непридатні для перероблення на цукор.

Причиною, як пояснюють фахівці, стали складні погодні умови: весняні заморозки, літня посуха і холодні осінні дощі зробили свою справу.

За попередніми підрахунками, за нинішньої середньої врожайності коренів 152 центнери з гектара (ганебний результат!) втрати від списання становитимуть не менш як 120 тисяч тонн цукру. Про плановані на нинішній рік 300 тисяч тонн солодких кристалів уже годі й думати. Таких низьких показників тут не пам'ятають з післявоєнних років.

○ *У Дніпропетровську проходять Дні української преси і книги.*

○ *На Херсонському заводі скловиробів пущено нову технологічну лінію потужністю 65 тис. півлітрових і 55 тис. літрових банок щодень.*

○ *У Житомирському облуправлінні захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС викрито групу хабарників.*

P.S.

До дня виборів залишилося 11 днів

У номер

✔ **Київ**

Поки що похвалитися нічим

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся із заступником Генерального секретаря ООН, виконавчим директором Фонду ООН у галузі народонаселення Нафіз Садик.

Як зазначив А. Мартинюк, Україна не може позитивно звітувати про стан народонаселення: за минулі п'ять років населення країни зменшилося на два мільйони, смертність удвічі перевищує народжуваність. За його словами, парламент ухвалює необхідні закони, але без фінансового забезпечення вони мертві. Він висловив сподівання, що ООН посилить увагу до України.

Нафіз Садик цікавилася структурою та принципом роботи комітетів ВР, їх соціальними та матеріальними можливостями для поліпшення демографічної ситуації.

Два на ум поклали?

Відсутність рішень за будь-якими окремими дільницями про підсумки голосування не вплине на визначення результатів виборів Президента України, заявив журналістам у понеділок у Києві голова Центрвиборчкому Михайло Рябець після засідання ЦВК.

Відповідаючи на запитання, чи може вплинути на результати виборів та обставина, що в низці дільничих комісій під час підбиття підсумків не буде кворуму (не менше 2—3 членів комісії), і комісія не зможе прийняти рішення про результати голосування, М. Рябець сказав: «Якщо трапиться непередбачувана ситуація, за якої на якихось дільницях не буде встановлено результатів голосування, я гадаю, це не матиме серйозного впливу на результати виборів Президента».

Голова ЦВК сказав, що закон про вибори Президента не передбачає обов'язкового встановлення результатів голосування на всіх дільницях для того, щоб установити результати виборів Президента. Ця серйозна заява голови ЦВК уже сьогодні дає підстави сумніватися в достовірності результатів виборів. І в тому, що буде дотримано Конституції та виборчого закону. Адже в ньому записано, що прямі й непрямі привілеї або обмеження виборчого права громадян України заборонено. Необлік голосів виборців означає одне: нереалізоване право обирати. Про рівність казати не доводиться. Це, як то кажуть, два на ум поклали, три за ум зайшло.

Рух про другий тур

Якщо у другий тур президентських виборів не пройде кандидат від Народного руху України Геннадій Удовенко, 3 листопада на засіданні Центрального проводу НРУ буде названо ім'я кандидата, якого підтримає ця політична партія.

Таке повідомлення зробив на пресконференції сам кандидат у Президенти, голова НРУ Геннадій Удовенко. Відповідаючи на запитання журналістів, Г. Удовенко заявив, що він — «єдиний кандидат на правому флангі, і ухиляється від жодного союзу з будь-яким з кандидатів».

Щодо можливого альянсу з кандидатом у Президенти Євгеном Марчуком Г. Удовенко заявив, що таких пропозицій не було. Та лідер Руху «не віддасть свої голоси за Є. Марчука».

✔ **Фотофакт**

Одна з вулиць Малина, яка мала ім'я Войкова, тепер стала вулицею В'ячеслава Чорновіла. На першому будинку її встановлено пам'ятну дошку. Ім'я трагічно загиблого лідера Руху надано також двом провулкам. А на місці загибелі лідера Народного руху України В'ячеслава Чорновіла за козацьким звичаєм насипано курган, на якому встановлено й освячено хрест.

Фото Володимира МАКУХА (УНІАН).

Будуймо багату, міцну державу!

Завершується спільний проект «Голосу України» та «Радіо-РОКС» у програмі «Наш майбутній Президент»

У годинному прямому ефірі кандидати у Президенти мали можливість розповісти про свої програми, а тисячі радіослухачів ознайомитися з їхніми біографіями та запитати про те, що в кожного наболіло.

Голова Верховної Ради України, кандидат у Президенти Олександр Ткаченко свою годину використав, в основному спілкуючись з радіослухачами. Запитань було багато, а часу мало.

Виборців цікавили ті моменти, які викликають збурення у суспільстві: хто причетний до теракту в Кривому Розі, коли буде остаточне рішення «канівської четвірки», чому всеукраїнські теле- і радіоканали обслуговують лише нинішнього Президента, які перші кроки зробить Олександр Ткаченко на високій посаді Президента України, чи справді вірити тому, що «ліві» тягнуть Україну до вчорашнього, минулого, а сам Ткаченко закликає до відтворення Союзу.

На всі запитання Голова Верховної Ради, кандидат у Президенти Олександр Ткаченко дав вичерпні і відверті відповіді і, зокрема, наголосив: прихильники нинішнього Президента, намагаючись будь-що втриматися при владі, свідомо спекулюють на почуттях виборців. Україна ніколи не повернеться до вчорашнього дня. В українського народу є всі можливості, щоб збудувати незалежну, багату, міцну державу, йдучи власним українським шляхом, у тому числі і на засадах економічного союзу з Росією, Білоруссю, Казахстаном, країнам СНД.

Для цього, наголосив Олександр Ткаченко, треба перемогти на виборах, передати владу справжнім захисникам інтересів незалежної України.

Анатолій КАРАСЬ.

Хто відповість за провал

Ранкове й денне засідання 19 жовтня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Ось лише кілька цифр. Реальний внутрішній валовий продукт скоротився на 1,7 відсотка, обсяги надходжень до державної казни виконано тільки в 10 із 29 запланованих джерел. Не виконано вимоги чинного законодавства про пропорційність видатків та пріоритетне фінансування захищених статей.

Отже, зіставивши звіт Кабінету Міністрів, з яким виступив міністр фінансів Ігор Мітюков, і доповідь Рахункової палати, дозволю собі зробити висновок: бюджет — як дишло. Для уряду. Гроші потрапляють не тому, кому законом писано, а тому, хто в Кабміну фаворит.

Підсумки обговорення народними обранцями звіту Кабінету Міністрів про виконання бюджету за минулий рік підбив Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко.

Він вважає, що до негативного результату призвела безглузда економічна політика, яку треба міняти. Глава парламенту закликав народних депутатів запропонувати механізм відповідальності уряду за невиконання закону про державний бюджет. На його думку, Кабінет Міністрів, який не впорався з виконанням закону, повинен автоматично йти у відставку.

Такі уроки, вважає Голова Верховної Ради, мають бути враховані під час розробки і прийняття бюджету на 2000 рік.

Парламент визнав роботу уряду незадовільною. Водночас Верховна Рада затвердила звіт про надходження і витрати державного кошторису.

Генеральній прокуратурі рекомендовано до першого грудня поточного року вивчити матеріали, подані Рахунковою палатою, і в разі виявлення порушень Закону «Про Державний бюджет на 1998 рік» вирішити питання про притягнення винних осіб до відповідальності.

Верховна Рада дала також доручення Рахунковій палаті і Комітету Верховної Ради з питань бюджету.

Потім з доповіддю про проект закону "Про спеціальний порядок зарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) суб'єктами підприємницької діяльності, що виконують інвестиційні проекти у пріоритетних галузях економіки України" виступив народний депутат Леонід Кравчук. Із співдоповіддю — голова Комітету Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності Валерій Альошин. Частина депутатів пропонувала відхилити цей законопроект як неприйнятний. Однак обидві пропозиції не набрали потрібної кількості голосів, і законопроект було знято з розгляду.

Володимир КОРОЛЮК.

Учора представники Федерації профспілок України «Солідарність» провели мітинги біля стін Кабінету Міністрів та Верховної Ради України на підтримку кандидата у Президенти Олександра Ткаченка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Розгадка — за тиждень

Вибори-99

«Канівська четвірка» продовжує дивувати незвичними поворотами передвиборного марафону. Якщо минулого тижня було оприлюднено політичну угоду, в якій двоє кандидатів — Олександр Ткаченко і Володимир Олійник — оголосили, що підтримуватимуть на президентських виборах Олександра Мороза, а Євген Марчук іде далі самостійно, то на останній пресконференції про самостійні «бігові доріжки» говорили вже троє.

Олександр Ткаченко повідомив, що минулих вихідних пленум Селянської партії прийняв рішення: кандидат від селян має «самостійно йти до перемоги». Аргументи такі: сільський електорат, на який розраховує Голова Верховної Ради як кандидат у Президенти, налічує щонайменше 12 мільйонів виборців. І це стабільний електорат. Окрім того, лідер комуністів Петро Симоненко ще раніше казав, що не проти підтримати кандидатуру Олександра Ткаченка.

Однак тут-таки Олександр Ткаченко додав: «Але він (тобто лідер комуністів) ні разу не сказав, що зніме свою кандидатуру». Відтак кандидат від СелПУ і досі ніби сподівається заручитися підтримкою П. Симоненка, хоча й сам уже мало в це вірить. І визнає: «Було б вигідніше нам усім, якби ми вчотирьох, я вже не кажу вп'ятьох, знайшли спільний підхід».

На погляд Євгена Марчука, в ухвалі пленуму СелПУ немає нічого несподіваного. «Приблизно такі рішення приймуть і Соцпартія, і виборчий блок партій, який підтримує мене, — сказав він. — А остаточне рішення за учасниками «четвірки». Є. Марчук, на відміну від О. Мороза й О. Ткаченка, вже впевнений, що з Петром Симоненком «не вдасться домовитися».

«Я з повагою ставлюся до рішення партій, але остаточне рішення буде за кандидатами», — наголосив Володимир Олійник.

«Канівці» не квапляться ставити крапку до останнього дня, коли можна зняти свою кандидатуру, і продовжують консультації стосовно одного кандидата. «25—27 жовтня маємо намір за потреби визначитися з однієї кандидатури», — сказав Олександр Мороз.

Уже менш упевнені прогнози про можливість висунення єдиного кандидата від «канівської четвірки» породжують кілька припущень. Або «четвірка» намагається цілком сплутати карти, дати «розслабитися» своїм політичним опонентам, ніби ні про що не домовившися, а потім оголосити несподіване спільне рішення. Або ж «рушниця на стіні» вже ніколи не вистрелить...

Євген Марчук, виступаючи того ж дня в теледебатах на «Новому каналі», висловив думку, що «четвірка» вже виконала свою історичну місію. Вирішила серйозні проблеми — прорвала інформаційну блокаду, змусила про себе говорити і надалі братиме активну участь у блокуванні фальсифікації виборів.

За тиждень все буде розгадано.

Юліана ШЕВЧУК.

Парламентська більшість — віртуальна реальність

Після президентських виборів буде парламентська більшість, — вважає заступник Голови Верховної Ради України Віктор МЕДВЕДЧУК. На його думку, ця більшість має сформувати не лише склад уряду, а й усю вертикаль виконавчої влади: від державних комітетів та відомств до голів обласних державних адміністрацій.

Щоправда, пан Медведчук не назвав на прес-конференції у парламенті, які саме з фракцій можуть увійти до коаліційного уряду в його баченні й брати участь у розподілі портфелів. Відповідаючи на запитання щодо угоди між керівниками ряду фракцій і новообраним президентом, яку запропонував підписати у разі повторного обрання нинішній Президент Леонід Кучма, заступник Голови ВР уточнив: йдеться про джентльменську угоду. Згідно з нею парламентська більшість пропонує Президентові кандидатуру прем'єра і склад уряду. На джентльменських засадах — бо інші не передбачені законом. А відтак, не передбачено і відповідальності за взяті зобов'язання. Тому прогноз навіть одного з ініціаторів такої угоди — Віктора Медведчука —маловтішний: «Цей союз, підписаний увечері, завтра зранку може розпастися».

Заступник голови парламенту не заперечив проти створення центру громадського контролю за виборами, який має намір відкрити Тимчасова спеціальна комісія ВР з дотримання виборчого законодавства на чолі з О. Єльяшкевичем. «Громадський контроль у межах, що не суперечать законодавству, не заборонено законом», —зазначив В. Медведчук. Однак він наголосив, що це не може бути центр підрахунку голосів, альтернативний до ЦВК. Адже згідно з законом право підбивати офіційні результати голосування має лише Центрвиборчком, і ніхто не може втручатися у його діяльність.

В. Медведчук оприлюднив статистичні підсумки роботи парламенту XIV скликання. ВР направила на підпис Президентові 275 законів. Із них 199 підписано, 50 повернуто до парламенту з пропозиціями Президента. З них у 11 випадках було подолано вето. 22 закони з пропозиціями глави держави нині очікують розгляду на сесії. Станом на 1 жовтня 1999 року Верховна Рада розглянула 1099 питань, прийняла 353 закони в цілому, 97 — у першому—другому читаннях. Для порівняння: парламент минулого скликання за цей самий період упорався з 700 питаннями і 286 законами.

Юліана ШЕВЧУК.

Згадали про політичну волю

Коментар

З цікавою заявою виступив минулої суботи лідер об'єднання «Нова Україна», колишній глава президентської адміністрації Євген Кушнарьов. На його думку, новообраний глава держави повинен проявити політичну волю, щоб знайти механізм внесення змін до Конституції і отримати право розпускати парламент, якщо Верховна Рада не зможе в установлені терміни сформувати більшість і уряд.

Напевне, доволі парадоксально, коли маститий політик, що працював у складі Верховної Ради, приймав рішення, перебуваючи на чолі президентської адміністрації, не знає порядку внесення змін до Основного Закону, не знає, що для цього потрібна не політична воля, а знання насамперед Конституції. Мабуть, сьогодні не треба нагадувати: Народно-демократична партія, в якій Євген Кушнарьов обіймає посаду першого заступника, має у Верховній Раді фракцію і — за великого бажання — протягом півтора року роботи могла ініціювати зміни до Основного Закону, які значно вдосконалили б механізм влади, дозволили б зняти напругу в протистоянні гілок влади. Мабуть. Якби не одне «але»...

Адже НДП, яку тривалий час називали «партією влади» і голова якої очолює й досі уряд, думала не про майбутнє, а боролася за утримання Валерія Пустовойтенка на посаді Прем'єр-міністра. (До речі, одразу після парламентських виборів саме він обіцяв сформувати ту більшість, якою сьогодні так клопочеться його перший заступник. Однак та більшість у Верховній Раді так і не з'явилася...)

Схоже, не з'явиться вона і після президентських виборів, бо не цього прагне блок партій «Наш вибір — Леонід Кучма». Саме відсутністю парламентської більшості і хочуть його засновники пояснити складне соціально-економічне становище, яке нинішній Президент вважає своїм головним опонентом на виборах 31 жовтня.

Володимир КОРОЛЮК.

Щодня 120 тисяч гривень

У 21 області України підприємствам приватизовано 878 ділянок землі несільськогосподарського призначення. Від приватизації до місцевих бюджетів щодня надходить по 120 тисяч гривень прибутку.

Цікаво й таке. В Україні нині нараховується близько 13 тисяч приватизованих підприємств, які займають на правах постійного або тимчасового користування, у тому числі на умовах оренди, ділянки загальною площею 66 тис. гектарів. Економісти підрахували, що від приватизації цих ділянок місцеві бюджети могли б отримати 5,2 мільярда гривень.

Нині на прохання обласних та місцевих адміністрацій створено 26 регіональних представництв проекту по всій країні. Адже залучення землі несільськогосподарського призначення до активу економічної діяльності перспективне і дає велику вигоду.

Анатолій КАРАСЬ.

Україна
Центральна виборча комісія
Постанова
13 жовтня 1999 року м. Київ № 353

Про утворення виборчої дільниці при представництві України за кордоном по виборах Президента України 31 жовтня 1999 року

Відповідно до частин п'ятої, сьомої статті 12 Закону України «Про вибори Президента України», статей 11, 12, пункту 2 статті 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» та з урахуванням подання Міністерства закордонних справ України Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Визначити як винятковий випадок утворення виборчої дільниці при представництві України за кордоном за поданням Міністерства закордонних справ України пізніш як за 60 днів до дня виборів у зв'язку з розширенням дипломатичної присутності України за кордоном та завершенням формування зазначеного представництва.

2. Утворити виборчу дільницю при представництві України за кордоном по виборах Президента України:

Виборча дільниця № 76

Республіка Кіпр, м. Нікосія, Лікавітос, вулиця Дозітеу, будинок 5, блок А, офіс № 003-004, Генеральне консульство України в Нікосії.

3. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр», оприлюднити в інших засобах масової інформації та направити до Міністерства закордонних справ України.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ

Україна
Центральна виборча комісія
Постанова
13 жовтня 1999 року м. Київ № 352

Про Методичні рекомендації щодо порядку дострокового припинення повноважень територіальної, дільничної виборчої комісії по виборах Президента України або окремих осіб, які входять до складу комісій, та внесення змін до їх складу

Відповідно до частин третьої, четвертої, сьомої, восьмої статті 14, частин другої, третьої, четвертої, п'ятої, сьомої статті 16, частини одинадцятої статті 18 Закону України «Про вибори Президента України» та статей 11, 12, 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Затвердити Методичні рекомендації щодо порядку дострокового припинення повноважень територіальної, дільничної виборчої комісії по виборах Президента України або окремих осіб, які входять до складу комісій, та внесення змін до їх складу (додається).

2. Постанову надіслати Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам, кандидатам у Президенти України, уповноваженим особам політичних партій, виборчого блоку партій, від яких зареєстровано кандидатів у Президенти України, довіреним особам кандидатів у Президенти України в територіальних виборчих округах та опублікувати в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ щодо порядку дострокового припинення повноважень територіальної, дільничної виборчої комісії по виборах Президента України або окремих осіб, які входять до складу комісій, та внесення змін до їх складу

Порядок дострокового припинення повноважень територіальної, дільничної виборчої комісій та окремих осіб, які входять до їх складу, визначається частинами третьою, четвертою, сьомою статті 16 Закону України «Про вибори Президента України».

Порядок внесення змін до складу територіальної, дільничної виборчої комісії визначається частинами третьою, четвертою, сьомою, восьмою статті 14 Закону України «Про вибори Президента України» та частинами четвертою, п'ятою, сьомою статті 16 цього Закону.

Повноваження територіальної, дільничної виборчої комісії припиняються достроково органом, що утворив комісію, лише в разі порушення комісією Конституції, Закону України «Про вибори Президента України» та інших законів України.

Повноваження особи, яка входить до складу виборчої комісії, припиняються достроково органом, що утворив комісію, у разі:

1) порушення Конституції, Закону України «Про вибори Президента України» та інших законів України, в тому числі невиконання обов'язків члена виборчої комісії без поважних причин;

2) подання особистої заяви про складення повноважень у комісії;

3) припинення громадянства України;

4) вибуття за межі виборчого округу на період до закінчення виборчої кампанії;

5) набрання щодо неї законної сили обвинувального вироку суду;

6) смерті;

7) висунення її кандидатом у народні депутати України, кандидатом на посаду сільського, селищного, міського голови, кандидатом у депутати місцевої ради;

8) якщо після утворення виборчої комісії з'ясується, що ця особа не може виконувати обов'язки голови, заступника голови, секретаря або члена комісії з підстав, передбачених частиною другою статті 16 Закону.

Повноваження особи, яка входить до складу виборчої комісії, у разі виникнення підстав, перерахованих у пунктах 1-8, припиняються з моменту прийняття рішення органом, що утворив виборчу комісію.

У разі реєстрації особи, яка входить до складу виборчої комісії, кандидатом у Президенти України або довіреною особою кандидата, її повноваження в комісії вважаються припиненими з дня такої реєстрації.

За умови виникнення обставин, передбачених пунктами 1-8 абзаца 4 та абзаца 6 цих Рекомендацій, виборча комісія повідомляє про це орган, що утворив цю виборчу комісію.

Новий склад територіальної, дільничної виборчої комісії затверджується в разі дострокового припинення повноважень відповідної виборчої комісії.

Внесення змін до складу виборчих комісій здійснюється органом, що їх утворив, у разі:

1) невідповідності кількісного складу виборчої комісії положенням частин третьої, четвертої, сьомої, восьмої статті 14 Закону України «Про вибори Президента України»;

2) звернення територіальної, дільничної виборчої комісії до органу, який її утворив, з мотивованою пропозицією з підстав, передбачених частинами другою, сьомою статті 16 Закону, про заміну голови, заступника голови, секретаря або члена комісії, якщо за це проголосує на засіданні комісії не менше двох третин її складу.

Пропозиція виборчої комісії розглядається з прийняттям відповідного рішення органом, що утворив комісію.

Орган, який утворив відповідну виборчу комісію, при призначенні до розгляду питання про дострокове припинення повноважень виборчої комісії або голови, заступника голови, секретаря та окремих членів виборчої комісії повідомляє про це суб'єктів подань, передбачених частинами третьою, сьомою статті 14 Закону.

У разі дострокового припинення повноважень виборчої комісії або зменшення її кількісного складу відповідний орган не пізніш як на сьомий день затверджує новий склад виборчої комісії або включає до її складу додаткових осіб з дотриманням положень частин третьої, четвертої, сьомої, восьмої статті 14 Закону України «Про вибори Президента України».

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

Хроніка. Факти. Події

✓ Київ

Симпатичному населенню — прекрасні книжки

Днями французький Ротарі-клуб за сприяння Французького культурного центру передав 35 тисяч шкільних підручників з літератури, громадянського права, історії та географії навчальним закладам, де вивчають французьку мову. Як відзначив під час урочистої церемонії Надзвичайний і Повноважний Посол Франції в Україні Паскаль Фієскі, ця акція стала початком реалізації широкомасштабної операції «100 000 книжок для України». «Важко переоцінити роль такої акції для поширення французької культури в Україні», — зазначив пан Посол. «Коли 1992 року мені запропонували очолити ротарійський комітет «Франція—Україна», — зауважив Леон Ложель, — я відразу погодився. Україна — потенційно багата держава з великим майбутнім і симпатичним населенням». Кілька років тому подібний комітет було створено і в нас у рамках українського Ротарі-клубу. І нині вже здійснено кілька спільних акцій, у тому числі обмін учнями, студентами. А для тих, хто вперше чує слово «Ротарі», повідомимо, цей клуб об'єднує людей, що опікуються проведенням гуманітарних заходів, дотримуючись суворих етичних норм та сприяючи створенню атмосфери взаємного порозуміння та миру у світі.

✓ Прага

Окрім грошей, нема чого ділити

Відносини між Чехією та Словаччиною поліпшуються. «Напруженість у наших відносинах минула, і нам нині нема чого ділити», — заявив спікер словацького парламенту Йозеф Мігаш. Питання завершення розподілу федерального майна колишньої Чехословаччини буде невдовзі закрито. Прага готова передати Братиславі 4,5 тонни золота зі сховища колишнього Держбанку ЧСФР, а Братислава погасить заборгованість перед Прагою — майже один мільярд доларів.

✓ Варшава

Валенса потрібен там, де «жах»

Лех Валенса заявив про намір виставити свою кандидатуру на наступних президентських виборах у Польщі, що відбудуться наприкінці 2000 року. Це рішення він мотивував «жахливим становищем у країні». Водночас Валенса наголосив, що може змінити свої плани, коли ситуація поліпшиться.

✓ Тель-Авів

Ламати — не будувати

За угодою між ізраїльтянами і палестинцями, демонтовано перший форпост, незаконно збудований єврейськими поселенцями на Західному березі ріки Йордан. Ще 10 споруд, призначених для знесення, ліквідують до наступної п'ятниці. Половину з них не заселено.

✓ Брюссель

Із генсеків НАТО в генсеки ЄС

Колишній генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана став на нову посаду — генерального секретаря Європейського союзу і верховного представника ЄС із зовнішньої політики та політики безпеки. Журналістам він уже заявив, що «Європі час стати активнішою і впливовішою силою на міжнародній арені».

✓ Фотофакт

Мати заспокоює свою дочку під час перепоховання 42 етнічних албанців у селі Драгобильє, неподалік Приштини у Косово.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Керівники РЄ побували в ролі опонентів Кучми

(Початок на 1-й стор.).

Гості отримали повний інформаційний набір під назвою «Президент Кучма і передвиборна боротьба». Халдор Асгрімссон після цього зазначив: «Ми почули сьогодні багато звинувачень. І якщо все це правда, то якби я був чинним Президентом, то замислився б: а чи не спрацює все це проти мене? Бо ж якщо передати куті меду, то це може мати зворотний ефект».

Втім, високоповажні візитери не раз підкреслювали: їхній приїзд жодним чином не пов'язаний з виборами, а відбувається «за червневою рекомендацією Парламентської Асамблеї РЄ». Візит не є також і спеціальною спробою перевірити або якось відреагувати на зафіксовані доповідачами ПАРЄ порушення демократичних норм передвиборної боротьби. Хоча, за словами Асгрімссона, з цього приводу відбулися відверті розмови у Міністерстві закордонних справ та деяких інших структурах виконавчої влади, де керівники Ради Європи висловили українським співрозмовникам занепокоєння перебігом передвиборних подій. А щодо післявиборних перспектив, то Вальтер Швіммер наголосив: «Рада Європи готова до співпраці з Президентом України, який буде відданий принципам і цінностям нашої організації та поважатиме Конституцію своєї держави й конституційні права громадян».

Керівники РЄ наголосили й на важливості довиконання Україною зобов'язань, зокрема — скасування смертної кари. Вони нагадали: у січні наступного року Парламентська Асамблея обговорюватиме це питання. І в разі подальшого зволікання деякі повноваження української парламентської делегації може бути призупинено.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Нові аспекти карабаської кризи

Нещодавно на вірмено-азербайджанському кордоні відбулася чергова зустріч президентів двох країн. Їхні коментарі з цього приводу були вкрай лаконічні: лідери закавказьких держав шукають компроміси, що зможуть привести до політичного розв'язання проблеми Нагірного Карабаху.

Річ у тім, що до початку листопадового саміту ОБСЄ у Стамбулі сторони повинні спробувати виробити якусь угоду, котра передбачала б відновлення повномасштабних переговорів у рамках Мінської групи ОБСЄ з Нагірного Карабаху. Однак миротворчий процес може мати ускладнення.

... Коли чеченські банди вторглися в Дагестан, Шаміль Басаєв заявив, що після створення ісламської держави на Північному Кавказі настане черга Нагірного Карабаху, бо всі мусульмани планети мають бути звільнені. У Єревані та Степанакерті добре пам'ятають, що 1993 року чеченські ісламісти вже намагалися допомогти Азербайджану зламати оборону карабаської армії, але безрезультатно. Чи з'являться чеченці в Карабаху знову? Ймовірність цього існує.

Причина того — тактика федеральних сил, які витісняють заколотників з їхніх територій. В результаті їх рано чи пізно буде притиснуто до грузинського кордону, і вони не матимуть іншого виходу, крім проникнення у Закавказзя.

Грузія, що є християнською країною, навряд чи зацікавить бойовиків як кінцева мета. А от Азербайджан, розташований неподалік, може стати для них надійним притулком. Це до певної міри вигідно і для Баку. Давши прихисток «борцям за віру», Азербайджан може розраховувати на підтримку з боку фундаменталістських держав та організацій. З'явиться привід і до нормалізації відносин з Іраном, який уже різко засудив російські дії в Чечні. Та й політична вага Баку в мусульманському світі відчутно посилиться. І головне: Азербайджан одержить численну, добре навчену і прекрасно озброєну армію — таку він це створити не спромігся.

До речі, саме воєнна слабкість азербайджанської сторони багато в чому й визначила збереження тривалого перемир'я на карабаському фронті. Однак наявність сильних чеченських загонів у поєднанні з наростанням в опозиційних колах невдоволення політикою Гейдара Алієва у карабаському питанні можуть спровокувати Баку на спробу вже вкотре розв'язати проблему силовим шляхом.

Такий розвиток ситуації поставить Росію перед складним вибором: Москва і Єреван — стратегічні партнери і союзники, тому Кремль муситиме надати Вірменії всіляку підтримку. Та надто активне виконання союзницьких зобов'язань створить для Москви проблеми в мусульманському світі та у власних національних регіонах. Тому, в разі поновлення війни, карабаському корпусові і вірменській армії, найімовірніше, доведеться самотужки протистояти новій загрозі.

Тож, коли компроміс не буде знайдено і нова війна за Карабах усе-таки спалахне, вона якісно відрізнятиметься від попередніх кампаній. І вимагатиме незмірно більше сил, коштів і жертв.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван.

Три літа в колі італійських ровесників

Погляд зблизька

2.Не хочеш учитися — працюй! Але байдики ніхто не б'є

Типова італійська сім'я має троє, а то й більше дітей. Хоча народжуваність зменшується і на Апеннінах — це загальноєвропейська тенденція.

Прагнення вийти заміж, створити свою сім'ю характерне і для італійської дівчини. Але вона не поспішає того робити, як то трапляється в нас. Вона придивляється, набирається досвіду, необхідного для господині дому. Як, зрештою, і майбутні чоловіки. Бо сидіти на шиї батьків, що нерідко бачимо в Україні, там просто не заведено. Та й ніхто такого не зрозуміє.

Отож найчастіше дівчина виходить заміж, коли їй виповнюється 24—27 років. І насамперед майбутня сім'я думає про власне житло. Так, воно може бути й орендоване: під батьківським дахом молода сім'я, як правило, не живе.

Готують тут дітей до самостійного життя заздалегідь. Отож уже з 15 років підлітки шукають якусь роботу на час канікул. А коли вдається, то підробляють і після занять у школі. Скажімо, розвантажують овочі для приватного магазинчика чи допомагають автослюсарям у майстерні. А після закінчення школи обов'язково шукають роботу. Звісно, за умови, що не продовжують навчання в коледжі або університеті.

Система освіти в Італії дещо відрізняється від нашої. Починається з п'яти класів — так звана молодша школа. Потім ще три класи — щось подібне до нашої неповної середньої освіти. Вона обов'язкова для кожної італійської дитини. Після неї можна вже працювати. Але таких небагато. Абсолютна більшість підлітків продовжує навчання у спеціалізованих школах, де воно триває три або п'ять років. Там молоді італійці отримують середню освіту, яка відкриває дорогу до вищої школи, а заодно — і спеціальність. Інша річ, що не завжди можна знайти роботу за спеціальністю, отож доводиться працювати, скажімо, на будівництві чи ставати до конвеєра на взуттєвій фабриці. Звісно, там також потрібні певні професійні навички, які приходять після періоду «учнівства».

Щоб отримати університетську освіту, необхідні не тільки міцні знання, а й добрі гроші. Тому робітнича сім'я, де є троє—четверо дітей, зі своїми статками не в змозі дати всім дітям вищу освіту. Вибір падає на найздібнішу дитину. Причому хлопець має більше шансів стати студентом, аніж його сестри. Якось поцікавилася: чому в сім'ї, де четверо вже дорослих дітей, лише одного вирішили віддати на університетські студії? Невже в інших менше здібностей? «Можливо, і не менше, — почула у відповідь. — Але він у них єдиний син».

Безперечно, вища освіта в Італії, як і в кожній цивілізованій країні, доволі престижна. Однак молоді люди, які не потрапили в студентські аудиторії, не роблять з того трагедії. Мало того, не шкодують, що зосталися без університетського диплома. Бо й постійна робота на взуттєвій фабриці чи якомусь іншому виробництві дає непоганий заробіток і змогу мати все необхідне для нормального життя.

(Продовження. Початок у номері від 19 жовтня ц.р.).

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

(Далі буде).

Не сільським господарством ми славні...

Україна ввійшла в п'ятнадцятку держав — найбільших експортерів зброї.

Як повідомляє газета «Лос-Анджелес таймс», лідерство в цій галузі міцно утримують Сполучені Штати: за останні п'ять років вони одержали від продажу зброї та військової техніки 54 мільярди доларів. З великим відривом за ними йде Росія (лише 12 мільярдів), на третьому місці — Франція (10,5 мільярда доларів). До п'ятнадцятки «суперпродавців» також увійшла Білорусь.

Найбільші покупці зброї — Тайвань, Саудівська Аравія, Туреччина, Єгипет та Південна Корея.

Україні роблять замовлення ті держави, котрим потрібна зброя не стільки досконала, скільки надійна й недорога. А от США обрали інший шлях. Як пише газета, спочатку Вашингтон докладає всіх зусиль, щоб продати іншим країнам найновіші військові розробки. І це стимулює Америку створювати техніку нового покоління, аби зберегти військову перевагу над тими країнами, які придбали в США озброєння. Таким чином оборонна промисловість отримує імпульс.

І завтра зустрінемось друзями

ГУ 2000 На Хмельниччині

Дев'ять літ подоляни одержують парламентську газету «Голос України». Вже на третій рік свого виходу вона набула серед хліборобів, робітників та інтелігенції краю неабиякої популярності — молоде видання читали майже 40 тисяч чоловік. Не тільки окремі громадяни, а й трудові колективи ставали друзями газети. Пригадайте, скільки виділяли призів для заохочення передплатників колишні гіганти оборонки «Катіон», «Новатор», машинобудівники «Адвіс», «Пригма-прес», Шепетівський культиваторний завод та багато інших. Ще більше підприємств, організацій та колгоспів за свій кошт передплачували газету для передовиків виробництва, ветеранів війни та праці. Нині не ті фінансові можливості, проте люди так само з прихильністю ставляться до газети і передплачують її колективно: на родину, вулицю, педколектив тощо.

Звісно, відверте слово газети не завжди до вподоби тим, хто нас завів у злидні. І вони не лише косим оком дивляться на «Голос України», прагнуть перекласти свою вину на газету, а й різними засобами намагаються економічно затиснути незалежне від виконавчої влади видання. Та хмельничани — люди зважені, і жодні утиски не завада їхній хліборобській мудрості. А це вселяє віру, що і надалі наша дружба матиме своє продовження і взаємопідтримку. Адже на виборах життя не кінчається. Може тільки обірватися кар'єра для невеликої групи людей. Це вже залежить від правильного вибору більшості в Україні. Але за будь-яких умов парламентська газета залишиться зі своїм читачем, з його болем і проблемами, з його радощами і перемогами. І буде допомагати своєму вірному другу-читачу ділом і словом, порадою і щирим співчуттям.

Від 50 до 500 примірників — за рахунок фірм

Розпочалася чергова передплата на 2000-й рік. І вже традиційно першими підтримали нашу газету колективною передплатою для своїх ветеранів, кращих виробничників

ДВО «Хмельницькліс» (генеральний директор Віталій Лісовий),

Хмельницька облспоживспілка (голова правління Станіслав Твердохліб),

ЗАТ «Хмельпиво» (голова правління Олександр Лисюк),

ЗАТ «Хмельницька кондитерська фабрика «Кондфіл» (голова правління Василь Любовецький),

ВАТ «Укрелектроапарат» (голова правління Михайло Кирпіченко),

Обласне об'єднання цукрової промисловості (генеральний директор Микола Ярчук).

Крім згаданих організацій, про прихильність до газети заявили ще ряд керівників. Причому окремі з них обіцяли передплатити не менш як по 500 примірників видання. Та аби не накликати на себе гнів гвардійців з кучмівської команди, вони попросили не афішувати їхні імена. Мовляв, скажете добре слово про нас після виборів. А тепер — не той час. А ось незалежний від виконавчої влади Шепетівський міський голова Адам Васьковський відверто підтримує газету і пообіцяв зберегти минулорічний рівень передплати. Газета щиро вдячна і Адаму Володимировичу, і всім нашим друзям за послідовну прихильність до «Голосу України».

Газета вільної думки

Василь ОСАДЧИЙ, заступник голови Хмельницької обласної ради:

Вже тривалий час у нашій області газета Верховної Ради має значне коло своїх прихильників і шанувальників. Вона подобається людям розмаїттям думок і позицій, актуальністю порушених проблем. Немаловажно й те, що і корпункт газети в краї активно сприяв популярності «Голосу України», оперативно висвітлюючи найцікавіші події з життя області, беручи під правовий захист просту людину, скривджених господарників. Не випадково саме з ініціативи місцевих органів влади у 1997 році завідувачу корпункту було присвоєно почесне звання заслуженого журналіста України.

Зрозуміло, газеті не все вдається. Скажімо, керівництво обласної ради справедливо дорікає «Голосу України» за незадовільне висвітлення роботи органів місцевого самоврядування, депутатів у радах та виборчих округах. За критичністю оцінок економічного стану корпункт мало помічає те позитивне, що народжується на терені області. Та якщо казати загалом, то на відміну від інших регіонів Хмельниччина достойно представлена читачам України, і корпункт щиро вболіває за завтрашній день нашого мальовничого краю. І цей визначальний аргумент настроює на плідну співпрацю і в перспективі.

Конкурс!

Вперед, поштовики!

Нещодавно на Хмельницькому обласному підприємстві поштового зв'язку відбулось обговорення проблем передплати на газету «Голос України». Директор Дмитро Бойко запевнив нас, що навіть за зростаючих злиднів тираж «ГУ» буде збережено на рівні минулого року.

Однак у цьому мають бути зацікавлені і найголовніші персони передплатної кампанії — сільські листоноші та оператори з передплати міських поштових відділень.

Враховуючи такі побажання, Подільський корпункт газети «Голос України» вирішив оголосити конкурс серед названих категорій працівників при забезпеченні в області минулорічного тиражу.

Основний показник — зростання оформленої передплати до відповідного періоду минулого року.

Серед операторів міських відділень:

I премія — 700 гривень,
II премія — 500 гривень,
III премія — 300 гривень.

Серед листонош, що обслуговують 200 і більше адресатів:

I премія — 800 гривень,
II премія — 600 гривень,
III премія — 400 гривень.

Серед листонош, що обслуговують до 200 адресатів — одна премія в 1000 гривень!

Отже, листоноші, вперед, до пошуків свого золотого ключика! Ви підтримуєте нас, ми — вас!

І будьмо разом. Бо ми того варті!

Підприємець — пенсіонерам

Анатолій Забелін, колишній комсомольський, партійний і радянський працівник, все життя служив заради інших. Собі не зміг заощадити навіть на пристойне пенсійне життя. Проте й у похилому віці не залишився осторонь бід людських — очолив фонд сприяння ветеранам війни.

— Жадоба стрімкої наживи за нинішніх умов, — каже Анатолій Євдокимович, — засліпила не тільки очі, вона витравлює з душ багатьох останні крихти людяності. Та хоч би як там було, духом не падаю, бо є ще люди, для яких не втрачені моральні цінності. От сьогодні біля одного з міських кіосків познайомився з його власником. Розговорилися. З'ясувалося, що саме в цей час його дівчата оформляли передплатні квитанції на газету «Голос України» для десяти одиноких пенсіонерів, учасників Великої Вітчизняної війни.

Господарем цього кіоску виявився колишній аспірант КПІ хмельничанин Олександр Матняк. Не маючи статків для продовження наукової діяльності, як і тисячі співвітчизників, почав освоювати «кравчучку». І вже волоче її за собою понад п'ять років. І без просвітку. Однак при цьому не забуває про інших, котрим живеться ще сутужніше. І в міру можливого — допомагає. А свої аргументи підсилює незаперечною істиною:

— Яке б багатство на цій землі не мали, на той світ, крім костюма і капців, ніхто ще на забрав і не забере більше. А отже, діліться щиро з бідними. І Бог це належно оцінить. Найсправедливіше!

Бабусина перемога...

Шановна редакціє «Голосу України»!

Вашу газету передплачую і читаю з першого дня її виходу. Як на мене, вона цікава, правдива, подає багато різнобічної інформації з життя України та інших держав.

Сьогодні не кожний у селі може передплатити газету. То я збираю найцікавіші публікації і роздаю читати сусідам, родичам, колишнім колегам по школі (за фахом я вчителька і все життя пропрацювала в сільській школі). У такий спосіб сьогодні багато людей читають газети.

Внуки Ірини Сигізмундівни Сідлецької Андрій та Артем Редики — учні Хмельницького навчально-виховного об'єднання №15 — з бабусиним призом. Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

А ото якось я прочитала в «Голосі України» повідомлення, що редакція проводить для своїх передплатників розіграш заохочувальних призів. Вже і не пригадую, скільки років надсилала до редакції квитанції про передплату, та все безрезультатно. Цього року вагалася, але, думаю, ще раз, востаннє, відішлю...

Приємно здивував виграш — велосипед. Річ у тім, що в мене четверо онуків і одна правнучка. Отож для них «бабусина перемога» — справжня знахідка. Та й для мене цей виграш — не просто потрібна річ в родині. Він повернув мені спогади про довоєнні роки. Ще у 38-му я була єдиною дівчинкою в селі, котра мала свого велосипеда і вміла на ньому їздити. Як модно сьогодні казати, спонсором у придбанні того велосипеда, як і ковзанів, гітари, був мій старший брат, котрого вже в 17 років направили у віддалене село вчителювати. Бо тато з мамою за трудодні такої радості не могли мені подарувати. Одне слово, довгоочікуваний виграш став великою приємністю для всієї родини.

Отож хочу побажати кожному передплатнику нашої області, щоб такі приємні сюрпризи не обминали й їхні домівки. А те, що корпункт газети «Голос України» у Хмельницькому дбає про гарні виграші впродовж майже десяти літ — факт незаперечний. Тільки б нам удачі!

Ірина СІДЛЕЦЬКА, вчителька-пенсіонерка.

Грузевиця Хмельницького району.

Усміхнись, доле

Тетяна Ямкова цього року закінчила бухгалтерське відділення Хмельницького кооперативного технікуму. Освіту здобула, але роботи і досі не знайшла. Ото нині на громадських засадах пропагує «Голос України», розшукує адреси одиноких престарілих і на гроші підприємців передплачує їм загальнодержавне видання, розсилає листи керівникам організацій з проханням передплатити «Голос України» для малоімущих. Одне слово, заняття собі знайшла. От тільки невідомо, коли оплачувана робота знайде її. А можливо, за принципом зворотного зв'язку, їй у свою чергу допоможе читач?

Фото Михайла ВАСИЛАШКА.

Слово про слово

Василь АФІЙЧУК, лікар обласної лікарні:

— Чому передплачую «Голос України»? Бо, на мій погляд, це є справді голос всієї України, а не якоїсь окремої корпорації. Політична багатовекторність, економічна незаангажованість — ось ті основні чинники, що змушують мене за найменших фінансових можливостей передплачувати «Голос України».

Євгена ГЛАДУН, пенсіонерка:

— Де б я на пенсію могла таку дорогу газету виписати?! На хліб не вистачає. Не знаю навіть, кому дякувати за передплату. Уявляєте, п'ять разів на тиждень приходить «Голос України». І начитатись є чого, і паперу в господарстві тепер вдосталь. Ще і в село іноді завожу, там теж треба...

Першим передплатникам — перші призи

Подільський регіональний корпункт проведе додатковий, пільговий, розіграш призів для подолян, котрі передплатять газету на 2000-й рік до 20 листопада поточного року, під девізом «Новорічний приз». Передплатники, що першими оформили передплату на «Голос України», матимуть можливість також узяти участь і в загальноредакційному розіграші призів.

Корпункт розігруватиме:
санаторно-курортні путівки,
аудіовідеоапаратуру,
товари народного вжитку,
готівкові виграші.

Поспішайте, ваш шанс, шановні передплатники, подвоюється! Вам може пощастити і в загальноредакційному розіграші призів, і в розіграші, який проводить корпункт газети.

Копії передплатних квитанцій надсилати за адресою: Хмельницький, вул. Проскурівська, 49, кв.1. Корпункт газети «Голос України».

Добірка матеріалів підготовлена подільським регіональним корпунктом газети «Голос України» у Хмельницькому. Власкор газети — Михайло Василашко. Тел./факс. (0382) 72-06-53. e-mai: vam @ rp. km. ua.

У номер

✔ Запоріжжя

Світло — в кожну оселю

15-річчя від дня пуску першого енергоблока відзначив 15-тисячний колектив найбільшої в Європі Запорізької атомної станції.

— За час роботи наша електростанція виробила 370 мільярдів кіловат-годин електроенергії, —повідомив «Голосу України» її генеральний директор Данко Білей. — Іншими словами, протягом двох із п'ятнадцяти років уся Україна жила і працювала за рахунок нашої електроенергії.

Первісток атомної — перший енергоблок-«мільйонник» —від дня пуску виробив 70 мільярдів кіловат-годин. Цікаво, що майже такого самого рівня виробітку досягли другий, третій та четвертий енергоблоки.

Нинішній осінньо-зимовий максимум ЗАЕС має пройти із чотирма працюючими енергоблоками.

✔ Київ

Особливості осіннього ралі

Днями автолюбителі і пересічні кияни із захопленням могли спостерігати видовищні заїзди спортсменів і аматорів. Це Федерація автомобілістів України та Всеукраїнський автомобільний клуб журналістів проводили другий етап кубка України з ралі другої категорії (на звичайних автомобілях) та міжнародних автомобільних змагань журналістів РАЛІ-СЛАЛОМ «ОСІНЬ-99».

40 екіпажів спортсменів і журналістів з різних міст України та гості з Прибалтики зробили заявки на участь у змаганнях. Протягом двох днів учасникам треба було пройти декілька етапів гонки. Їзда містом за «легендою», тобто за умовною картою, де напрямок руху визначено тільки значками і метражем. Опісля — дотримання середньої швидкості на певному відрізку, на якому випередження і відставання допускається не більше п'яти секунд. І найбільш видовищний третій етап — слалом, себто швидкісне маневрування між фішками на вказаних фігурах.

Серед журналістів у класі за об'ємом двигуна до 1600 см куб. призерами стали: 1 місце — Павло Смовж, голова Київської обласної спілки журналістів, 2 місце —Максим Палій з радіо «ЮТАР» і 3 місце — Ігор Волков з телекомпанії «ТЕТ». У класі з об'ємом двигуна понад 1600 см куб.: 1 місце у Олексія Мочанова (журнал «Сигнал»), 2 місце — Олексія Ліканова (журнал «Сигнал») і 3 місце— у Віталія Путінова (газета «За пивом»).

✔ Рівне

Там, де піхота не пройде

Кінні патрулі міліції з'являться незабаром у Рівному. Вони стежитимуть за громадським порядком у гідропарку, на дачних масивах, де автомобілем не проїдеш та й пішки не находишся. Поки що кінний наряд складається з шести міліціонерів, які пройшли відповідну підготовку в кінному комплексі Мирогощанського аграрного коледжу, що в Дубенському районі.

✔ Вінниця

Про війну — коротка пам'ять

З меморіалу Слави, що у самому центрі Вінниці, викрадено вісім дюралюмінієвих плит із написами прізвищ вінничан, які загинули у роки Великої Вітчизняної війни. Розтрощивши їх на невеликі частини, злодії завантажили крадене у таксі і стали об'їжджати пункти прийому кольорових металів. Із виручених 48 гривень 20 віддали водієві таксі, на решту продовжили пиятику.

Вандалів — 20, 23 та 25 років — затримали. Їм пред'явлено звинувачення відразу за трьома статтями Карного кодексу України: за скоєне викрадачі можуть бути засуджені до шести і більше років позбавлення волі.

Фотофакт

Більш як шістдесят молодих бійців загону «Беркут» та інших підрозділів урочисто склали присягу біля церкви святого Юрія Побідоносця, що в Дарниці (Київ).

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ).

Ампутація «надлишків» військового бюджету...

Чи складе «військовий» бюджет мінімальний норматив на виживання армії?

(Початок на 1-й стор.).

Утім, суми, закладені до держбюджету-2000 на оборонні потреби, має вистачити саме на закупівлю сокир для наваристого армійського борщу. За підрахунками військового відомства, хай не для повного, а для мінімального щастя Збройним силам України необхідно 4639,9 млн. грн. А в проекті бюджету на оборону передбачено суму в 2206,3 млн. грн. При цьому 219,5 млн. грн. військовому відомству пропоновано заробити самостійно за рахунок господарсько-економічної діяльності. До речі, законодавчу базу під цей вид військового «підприємництва» Верховна Рада України підвела, озброївши військових законами «Про правовий режим майна Збройних сил України», «Про господарську діяльність у Збройних силах України» та «Про внесення змін до Закону України «Про оренду державного та комунального майна». І все-таки армія сама себе не прогодує. А те, що їй виділяють, ледве вистачає на соціальні потреби, які оцінюють у 1980,9 млн. грн. При цьому на 1 жовтня поточного року борги оборонного міністерства становлять 1,1 млрд. грн., у тому числі з грошового забезпечення та зарплати — 335 млн., а за розрахунками з постачальниками військової техніки, озброєнь, продовольства — 765 млн.

Проаналізувавши проект «військового» бюджету на наступний рік, парламентський Комітет з питань національної безпеки та оборони дійшов невтішного висновку: на забезпечення життєдіяльності військ, утримання техніки та озброєнь, бойову й оперативну підготовку, призов і звільнення особового складу, обмундирування тощо грошей немає.

Пригадавши постулат про єдність народу та армії, можна чекати на зміну у внутрішній військовій політиці держави: батьки солдата утримуватимуть (одягатимуть, годуватимуть і озброюватимуть) свого сина на військовій службі. Жарт. Утім, розмови про професіональну армію на контрактній основі в контексті нового бюджету сприймаються взагалі як злий жарт.

Ольга ВІТЕР.

Орієнтальні мотиви у творчості харківських танкобудівників

Арсенал

За рейтингом провідних експортерів зброєю на світовому ринку Україна нині посідає дев'яту сходинку. Торік наша країна продала озброєння на суму близько півмільярда доларів. Висока якість та помірна ціна (у середньому на 20—25 відсотків дешевше, ніж у конкурентів) дають можливість українській зброї міцно закріпитися на цьому ринку. Втім, серед розмаїття «військових іграшок» особливі надії на вигідні контракти поки що покладають лише на вітчизняні танки.

На міжнародній виставці озброєнь IQET-99, що відбулася у чеському місті Брно у травні цього року, український танк Т-72 МП не лише помітили, а й нагородили «Золотим IQET». Як стверджують фахівці, після модернізації він піднявся на дві сходинки, наблизившись до найсучасніших машин четвертого покоління. А вже на наступній, вересневій, виставці озброєнь у Туреччині стало ясно, що Україна зі своїм Т-84Н є основним претендентом на перемогу в танковому тендері, який оголосила та сама Туреччина. Надто вже ласими видаються ті 7 мільярдів доларів, що їх ця країна планує виділити на закупівлю бронетехніки. Відтак випробування танків п'ятьох відібраних для тендера країн — України, США, Німеччини, Франції та Італії — розпочнуться вже наприкінці цього року.

За словами генерального директора державного підприємства «Завод імені Малишева» Григорія Малюка, Т-84 практично цілком створений вітчизняними вченими, конструкторами, виробничниками. Основна ідея розроблена на Харківському КБ ім. Морозова під керівництвом генерал-лейтенанта Михайла Борисюка. Танк має високі характеристики з вогневої потужності, бронезахисту і рухомості. Машина пристосована до експлуатації при температурах від мінус 40 до плюс 55 градусів. Утім, Григорій Малюк вважає, що говорити про перемогу в турецькому тендері передчасно. Адже необхідно виконати ще значний обсяг робіт. Водночас харківські фахівці переконані, що рівень української бронетехніки такий високий, а присутність України на світовому ринку зброї така активна, що варто розраховувати на нові перспективні замовлення.

Тим часом понад 4000 танків, які є на озброєнні двадцяти армій світу (без країн СНД), уже потребують модернізації. А з турецької виставки українці вже привезли контракт на участь у ремонті парку гелікоптерів МІ-17.

Степан РУДНИЙ.

Фрески й мозаїки Михайлівського собору як випробування україно-російської дружби

Київські експерти документально довели законність наших претензій до Москви щодо повернення в Київ вивезених в минулому культурних цінностей

Спочатку кілька зауваг про суть проблеми. Протягом багатьох віків до столиці північної імперії забиралися культурні цінності. У такий спосіб до Санкт-Петербурга, наприклад, потрапили символи влади із Запорозької Січі — булави та прапори, козацька зброя тощо. Тепер це експонати санкт-петербурзьких музеїв. У фондах московських картинних галерей та музеїв теж зібралося чимало українських культурних цінностей. Є вони й в музеях інших російських міст.

Від дня проголошення незалежності Україна ставить питання про повернення на батьківщину втрачених цінностей. Оскільки в Російській Федерації сьогодні діє відповідне законодавство, наші зусилля починають давати перші плоди. Щоправда, поки що на папері.

— Сьогодні йдеться лише про наші спроби повернути в Україну обіцяні російською стороною на офіційному рівні фрески та мозаїки Михайлівського Золотоверхого монастиря, — розповідає експерт, кандидат історичних наук Сергій Кот. Він нещодавно у складі української делегації побував у Москві. — Існує три групи об'єктів художньої спадщини з собору, які за різних обставин опинилися в Російській Федерації. Перша — це речі, які були вивезені до Третьяковської галереї після реставрації в Києві ще 1936 року. Друга група — п'ять оригінальних експонатів, що були взяті до Москви 1938 року на виставку, присвячену 750-річчю «Слова про Ігорів похід». Серед них знаменита мозаїка «Дмитро Солунський», фреска із зображенням пророка Самуїла і шиферний барельєф з двома вершниками. Все це належало Михайлівському монастирю. Разом з експертом, мистецтвознавцем Юрієм Коренюком ми переконливо й документально довели, що маємо всі права на повернення цих унікальних безцінних речей на їхню батьківщину. Не маючи відповідних документів, працівники Третьяковської галереї й офіційна Москва твердять, що 1938 року, мовляв, відбувся рівноцінний обмін культурними цінностями...

Третя — найчисельніша група — це 29 оригінальних предметів (2 мозаїки та 27 фресок) — те, що потрапило до Російської Федерації в період другої світової війни (вивезли німці до Кракова, виявили американці в Баварії, відправили до Мюнхена, звідти забрали росіяни).

Повторюю, що всі наші претензії законні, оскільки підтверджені архівними документами і українськими, і зарубіжними. Ми діємо відповідно до чинного російського законодавства. Це, до речі, визнають і наші російські колеги.

А тепер відповідь на головне запитання: «Чи повернуться до Києва згадані культурні цінності?». Все залежить від успіху україно-російських переговорів. Експерти свою роботу зробили.

Що ж, залишається почекати й побачити, чи справді Російська Федерація як демократична й цивілізована держава прагне дружніх відносин з Україною? Якщо так, то прийде час і ми зможемо знову захоплюватися світового рівня культурними цінностями з Михайлівського Золотоверхого монастиря.

Віталій АБЛІЦОВ.

Батареї таврійського «розливу»

Вітчизняний стиль

В одному анекдоті на запитання, як у вас із грошима, дотепний чоловік відказав, що з грошима у нього завжди добре, а от без грошей — біда... Перефразовуючи цю байку на автомобільний лад, можна з певністю сказати: без акумулятора у будь-якого водія — чи аматора, чи професіонала — завжди біда. Нині на радість автолюбителям вітчизняний ринок поповнився українськими акумуляторами. А також батареями херсонського «розливу». Займається цим місцева фірма «Сада».

— Ми виробляємо свинцево-кислотні стартерні акумуляторні батареї кількох видів, — розповідає директор Віктор Чихун. — Одні — у нерозбірних поліпропіленових моноблоках, другі — розбірні, в ебонітових корпусах. Номінальна ємність 12-вольтових акумуляторів — від 55 до 195 ампер-годин. Для сільськогосподарської техніки виготовляємо й 6-вольтові батареї 155 та 195 ампер-годин.

Підприємство розпочало діяльність 1995 року, використовуючи польську технологію. Звідти та ще з Болгарії надходять комплектувальні. Хоча вже тепер постало питання про встановлення власної лінії з виготовлення свинцевих пластин. Але це потребує значних капіталовкладень.

У цехах працюють майже тридцять робітників. Встановлено напівавтоматичну лінію з виготовлення так званих білих акумуляторів. А от чорні збирають вручну. За місяць вдається скласти 2—2,5 тисячі батарей. Торік їх виготовлено майже тридцять тисяч.

Географія поставок — практично всі області України. Нині йде мова про російський споживчий ринок. Та поки що не вирішено питання сертифікації продукції. Серед вітчизняних споживачів — промислово-транспортні підприємства, сільгоспвиробники. І розраховуються кожен хто як може: і грішми, і продукцією за бартером. А от ціна херсонських акумуляторів виробництва фірми «Сада» нижча, ніж аналогічних батарей імпортного виробництва.

І остання новинка. Організовано дільницю, де акумулятори заправляють електролітом і заряджають. Отож покупець за бажання може взяти готову батарею й одразу ставити її на машину.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

Патронташ Президента

Фейлетон

Після каламутного дня начальник президентського виборчого штабу зачинився в кабінеті, впав у крісло і поринув у навіювання.

Навпроти на стіні висіла знаменита картина художника Василя Перова «Мисливці на спочинку». Коли навіювання повністю огорнуло пана начальника, він побачив себе на полотні у веселій компанії мисливців і почав таку розмову:

— Ну, скажи, нарешті, про що ти брешеш? — питав начальник молодого мисливця в кашкеті. — Може, тобі зустрівся в тамбовських лісах бенгальський тигр? Чи дикий вепр загнав тебе на дерево, гілляка обламалася і ти впав прямо на спину вепра, який з переляку спустив дух? Чи, як Мюнхгаузен, вистрілив вишневою кісточкою в лоб оленю, і в того на голові виросло розкішне дерево?

Як завжди не діждавшись відповіді, координатор і організатор виборчого процесу повертався з навіяного стану в реальний світ і продовжував:

— Мовчиш? Тоді я тобі розкажу, що таке справжнє полювання.

З цими словами начальник розстелив на столі патронташ Президента, дістав із гнізд порожні гільзи, вистроїв у рядочок, щоб готувати нові набої. Історію кожної гільзи він знав напам'ять.

Ось із цієї, наприклад, його Патрон без промаху вцілив у Яна Тютюнника. І тепер Яник з гармошкою роз'їжджає по тюрмах і агітує зеків, щоб голосували за Патрона. Ех, Янику, Янику, мудрий ти чоловік. Хіба забув застереження великого Стендаля? А великий Стендаль казав, політика — це камінь на шиї літератури. А на шиї мистецтва хіба ні? А на шиї спорту?

А з цієї гільзи (координатор аж усміхнувся) Патрон влучив у Миколу Гнаткевича. Під малиновий дзвін.

А от із цієї (головний штабіст звів очі до мисливців на полотні й весело підморгнув оповідачеві) на мушку потрапила сама Килина Рум'яна. Усі запевняли Патрона: промажеш. Горянка, гордячка, а він бах — і тільки лімузин проскреготав пунктиром по асфальту.

Одна скрута, — зітхнув координатор і організатор, — що вже усіх перебрано. Залишилася сама дрібнота, для якої і набоїв жаль. Та ще надія на молодого загонича. Його наче Бог послав: здібний, спритний, крізь вухо голки пролізе. Днями загнав пітерського гітариста Саню Баумрозена. І Патрон не промахнувся. Шия взагалі людині для чого дана? Щоб у ярмі ходити або камінь на ній носити. І громадянство тут ні до чого, коли вибори грядуть.

Зараз послав загонича у народ. Хай послухає, про що люд православний гомонить. Та й без здобичі, вже ж певне, не повернеться — дуже меткий хлопець.

Отак сидів і міркував собі головний штабіст перед знаменитим полотном Василя Перова «Мисливці на спочинку». Аж тут почувся стукіт у двері і зайшов сяючий загонич.

— Є три цілі для повної перемоги! — радісно вигукнув він з порога. — Народ підказав...

— Кажи! — нетерпляче звелів начальник штабу.

— Взяти під патронат...

— Під патронташ, — поправив головний штабіст.

— Взяти під патронташ пенсіонерів...

— Бовдур, — сказав начальник.

— Потім — багатодітних матерів...

— Двічі бовдур, — сказав начальник.

— І безробітних... — вже зовсім нерішуче закінчив загонич.

— Тричі бовдур! — розсердився координатор і вигнав загонича геть. — Отак помилитися в людині, — тихо поскаржився він мисливцям на картині.

Потім тяжко зітхнув і взявся за роботу, яку доручали тільки йому: готувати набої. Пижі він скручував із стодоларових купюр. Це було його ноу-хау. Правда, кажуть, що є купюри і тисячодоларові. Але таких він не бачив. От би з них накрутити пижів хоч на пару набоїв! Шарахнути, наче жаканом, скажімо, по якомусь «Базару». Та хіба мало достойних цілей — від футболістів до заїжджих артистів?

Але начальник бути мрійником не мав права. Він глянув на молодого мисливця з картини і переможно сказав:

— Набої ноу-хау не дають осічки, а ти якісь там небилиці верзеш...

Анатолій КАРАСЬ.
Мал. Олексія ТАЛІМОНОВА.

P. S. «Патронат — у Стародавньому Римі особлива форма покровительства, що фактично встановлювала залежність вільних незаможних або неповноправних громадян від патрона», тобто багатої та впливової особи. (УРЕ, т.11.)

Оголошення

У номер

Київ

«Кордони наші вкаже пісня»?

Так називався концерт народних та професійних виконавців, що відбувся вчора в Національній опері України. В ньому взяли участь представники української діаспори з 12 країн, зокрема США, Росії, Канади, Польщі, Румунії, Естонії, Казахстану. Це один із заключних заходів Всеукраїнського огляду народної творчості.

А напередодні в галереї «Пектораль» голова Товариства «Україна—світ» народний депутат України Іван Драч та голова Державного комітету у справах національностей та міграції Микола Рудько відкрили чудову виставку творів живопису, скульптури та декоративного мистецтва.

✔ Тернопіль

Святкують столітні ювілеї

Наприкінці минулого століття на світ з'явилися семеро ровесниць-тернополянок. Нині їм — по 100. Серед них — учителька Софія Іванова. З нагоди 100-річчя ювілярку привітали представники місцевої влади. А її учні, теж літні люди, з теплотою згадують свою першу вчительку.

✔ Спорт

На Кубок претендують вісім команд

Відбулися повторні матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка другої ліги. Ось їх результати: «Буковина» — «Папірник» — 3:0 (перший матч — 2:3), «Кремінь» — «Арсенал» — 1:1 (0:1), «Динамо-2» — «Борисфен» — 0:2 (0:4), «Гірник-Спорт» — «Титан» — 0:1 (2:1), «Кристал» — «Дніпро-2» — 0:0 (1:0), «Металіст-2» — «Зоря» — 0:0 (2:2), «Поділля» — «Динамо» — 0:0 (1:1), «Нафтовик» — «Система-Борекс» — 3:0 (0:0).

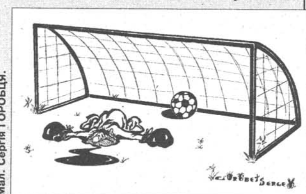
У перших матчах, які пройшли 6 жовтня, було зафіксовано чотири нічиї. У повторних зустрічах також чотири матчі завершилися внічию. Проте додаткового часу і пенальті суддям призначати не довелось.

Чвертьфіналістів визначили за сумою двох поєдинків. Ними стали «Буковина», «Арсенал», «Борисфен», «Кристал», «Металіст-2», «Поділля», «Гірник-Спорт» і «Нафтовик».

Тепер у чвертьфіналі Кубка другої ліги зустрінуться: «Поділля» — «Буковина», «Борисфен» — «Нафтовик», «Кристал» — «Гірник-Спорт», «Металіст-2» — «Арсенал». Команди, названі першими, прийматимуть 22 жовтня своїх суперників. Повторні матчі 1/4 фіналу будуть зіграні 26 жовтня.

Проти наркоманії й дитячої злочинності

У Чернігові відбувся міжнародний турнір з професійного боксу, тайського боксу і сават. Турнір проходив під девізом «Проти наркоманії й дитячої злочинності». У змаганні взяли участь спортсмени з України, Росії, Білорусі, Молдови, Нігерії. Про високий рівень турніру свідчать титули учасників, серед яких були чемпіони світу, Європи, переможці кубків континенту, чемпіони своїх країн тощо.

Мал. Сергія ГОРОБЦЯ.

Буряки з політичним присмаком

Акції

— Ми змушені вдаватися до крайнощів — лягати з дітьми на залізничну колію, — такою застерогою закінчується депеша, відправлена працівниками Корнинського цукрозаводу Президентові України Л. Кучмі. Було названо і час тієї акції. У згаданий день біля корнинського Будинку культури з самого ранку стояли під охороною міліції лімузини з Києва та Житомира, а в залі звучали аргументи.

Причини соціального напруження, що виникло в Корнині, прості: впродовж вересня на цукрозавод не було доставлено жодної тонни буряків. Голови КСП, яких терміново викликали на зустріч, пояснювали, чому віддають корені на Андрушківський цукрозавод (що в цьому ж Попільнянському районі), а не на Корнинський.

Підприємство торік запускали майже так само — останнім в області, силою владного розпорядження везти буряки сюди. Нашкребли 23 тисячі тонн — на 15 днів роботи, а цукор виявився золотим — собівартість кілограма сягнула двох гривень сорока копійок.

Директор цукрозаводу Михайло Яременко визнав: коли переробний сезон триває менш як 45 днів, про прибуток навіть не йдеться. Хоча нині буряків можна нашкребти ніяк не більше торішнього, вмовляв везти їх на завод, обіцяючи розраховуватися одразу, як тільки піде цукор. Голови КСП опиралися. Тоді голова райдержадміністрації зачитав текст телеграми цукровиків до Президента, повів мову про наступні вибори, про події в Дагестані й Чечні, про Леоніда Даниловича і його мудре керівництво. Ситуація політична, наближаються вибори, багатозначно нагадав і представник Кабінету Міністрів.

Одне слово, завод пообіцяли запустити. Готові до акції протесту жінки, втішені новиною, пішли з залізничної станції. У них з'явилась ілюзія роботи (бо на скільки днів тих буряків вистачить?), ілюзія зарплати (бо де вона візьметься, якщо собівартість кілограма цукру зашкалить за три гривні?).

— Але зберігається надія, що підприємство житиме. Якщо хоч раз його не запустити — помре й надія. А тоді, почавши з кольорових металів, розтягнуть весь завод, — аргументував позицію колективу директор.

Схоже, все закінчиться тим, що представник Кабміну доповість у Києві: у виникненні конфлікту винні на самому заводі.

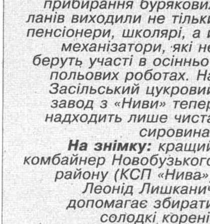
Але хто винен у тому, що вирощувати буряки в Україні стало невигідно? От і на Житомирщині цукрозаводи забезпечені тепер сировиною ледь на третину. То чи зможе той цукор конкурувати за ціною із закордонним? А буряки в деяких господарствах уже вручну копають... Чи спроможні урядовці чітко сказати: скільки буряків і цукру має виробляти Україна, скільки цукрозаводів їй потрібно, як вони мають бути оснащені, де брати техніку буряківникам? Стратегії для галузі у високих кабінетах досі не винайшли.

А без буряків цукрозавод — то просто великі будівлі з високою трубою.

... Після тої дискусії минуло три тижні, але на Корнинському заводі досі немає запасу буряків, достатнього для пуску підприємства. Два інших цукрозаводи змушені були зупинитися через обмаль сировини. Подейкують, що на черзі зупинка третього.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

У КСП «Нива», що в Новобузькому районі Миколаївської області, завершується збирання цукрових буряків. Голова господарства Володимир Клочник потурбувався про те, щоб бурякозбиральні комбайни працювали без перебоїв, а на прибирання бурякових ланів виходили не тільки пенсіонери, школярі, а й механізатори, які не беруть участі в осінньо-польових роботах. На Засільський цукровий завод з «Ниви» тепер надходить лише чиста сировина.

***На знімку:** кращий комбайнер Новобузького району (КСП «Нива») Леонід Лишканич допомагає збирати солодкі корені.*

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Село озброюється. Лопатами

Проблеми галузі

Осінь споконвіку найбажаніша на селі пора. Останнім часом український аграрник чекає її приходу дедалі частіше з тривогою, аніж з радістю. Не став винятком і нинішній рік. Навіть тривале бабине літо, яке дозволило неспішно долавати вирощений врожай цукристих, аніскільки не зняло тривоги.

— Чому радіти? — зітхає голова ВАТ «Підліснівське» Сумського району Сергій Головач. — Ще зовсім недавно буряківництво було однією з наших найрентабельніших галузей. Тоді кожен з півтисячі гектарів, зайнятих під солодким коренем, видавав «на гора» майже трьохсотцентнерні врожаї. Тепер через нестачу міндобрив і гербіцидів (ціни «кусаються»), застарілу техніку (причина та сама) і постійні перебої з пально-мастильними матеріалами і, знову-таки, через їх космічну вартість підліснівці спромоглися засіяти навесні цукристими менше третини від колишнього — заледве 150 гектарів.

— І ті хоч би до морозів впорати, — коментує ситуацію Сергій Іванович.

— Звідки такий песимізм? Адже вся надана техніка, хоча й старенька, але в строю і здатна впорати весь стоп'ятидесятигектарний лан щонайбільше за місяць. Та й «горючки» на всіх цукроварнях — бери не хочу.

— Воно-то так, — погоджується Головач. — Але яке ж то благодійництво, якщо ціни на бензин, який надійшов по лінії Держкомрезерву, справді прийнятні — 800 гривень за тонну, то з цінами на дизпаливо — 1200 гривень за тонну, якими «облагодіяли» переробників комерційні фірми — недовго й у трубу вилетіти.

— І який вихід?

— Лопата. Копаємо вручну. І то вдвічі—втричі дешевше вийде. Принаймні половину площ дідівським методом поладуємо.

— І люди пристали на таку пропозицію?

— А чому б і ні, адже працюють не задарма. Здав тонну буряків — отримуй 13 кілограмів цукру, три тони — втричі більше плюс додатково ще й одну тонну солодких коренів. І робота, і заробіток.

— Отже, половину викопаєте вручну. Виходить, решта під сніг піде.

— Ні. Збираємо комбайнами. Хочеш не хочеш — довелося приставати на кабальні умови переробників. Не пропадати ж урожаю, який дає з цього року такою важкою ціною.

... Сотні зігнутих у три погибелі жіночих постатей довелося побачити на бурякових плантаціях сусідів підліснівців — степанівців.

— А куди, скажіть, діватися, — прокоментувала ситуацію голова КСП «Прогрес» Валентина Ященко. —Цукровики своєю ціною іншого вибору нам не залишили. Тож і ми також вирішили впорати половину бурякового лану вручну.

— І скільки це гектарів?

— Майже сотня.

... З тих самих причин аналогічне «ноу-хау» застосували чимало господарств Сумщини.

Враження таке, що українська буряківнича галузь комусь дуже й дуже муляє очі. Так, за останні 5—6 років 120000-гектарний буряковий лан області «схуднув» більш як наполовину. Однак значну частину того, що ще залишилося, сільським трудівникам доводиться рятувати навколішках. Як наслідок, з наявних 17 цукропереробних заводів Сумщини нинішньої осені до роботи стали лише 11.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311195.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України